

Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

Červen—měsíc úcty k Srdci Ježíšovu

Měsíc červen se v mnoha ohledech liší od ostatních měsíců. Dělí rok na dvě poloviny, ukončuje školní rok. V některých farnostech je také ve znamení přeložení faráře, administrátora, kaplana. To může být jeden pohled. Při pomnutí narozenin a jmenin si můžeme připomenout ještě údaje z liturgického kalendáře. Ve farnosti si v červnu připomínáme několik patronů našich kostelů.

cích sv. Aloise, v Křtitele, v Čestíně a sv. Petra a Pavla. ký kalendář, neměli na to, že jako květenží Panně Marii, tak Nejsvětějšímu Srdci sv. Anny je na obrazu spolu s Ježíšem, ukasrdce, zobrazena i ní úcty k Srdci Ježí-Markéta Marie Alasitel v oktávu svátku „Pohlédni na Srdce,

valo lidi a nezanedbalo nic, jen aby jim mohlo prokázat svou lásku, a to až do úplného vyčerpání a sebezničení; a místo vděčnosti většina lidí ji opětuje nevděčností, lhostejností, svatokrádežemi, vlažností a pohrdáním vůči mně v této svátosti lásky. Nejbolestnější však je, když se takto ke mně chovají zasvěcené duše. Proto tě prosím, aby se první pátek oktávu Božího Těla věnoval zvláštnímu svátku na uctění mého Srdce, aby se v tento den přistupovalo k svatému přijímání a jakýmkoliv skutky projevovalo zadostiučinění za všechny nevděčnosti.“ To byl počátek zvláštní úcty, projevované Srdci Spasitelovu, která byla v církvi oficiálně rozšířena v roce 1856. Navazuje i na slova Ježíšova, zachycená v Matoušově evangeliu: „*Pojďte*

V Uhlířských Janovickrsovicích sv. Jana v Dolních Chvatlinách Než zavřeme liturgicbychom zapomenout je zasvěcen Matce Bočerven je zasvěcen Ježíšovu. V kostele ze na bočním oltáři zující své probodené světice, která se o šířešovu zasloužila – svatá coq. Jí adresoval SpaBožího Těla tato slova: *keré tak velice milo*

ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek.“

Ježíšovo Srdce je pramenem a vyjádřením jeho nekonečné lásky ke každému člověku bez ohledu na okolnosti, ve kterých se nachází. Ježíš, pravý Bůh a pravý člověk, miluje svět „lidským srdcem“, srdcem sloužícím jako zdroj nekonečné Boží lásky, a i proto je Nejsvětější Srdce Ježíšovo, probodené pro naše hříchy, považováno za hlavní znak a symbol lásky, kterou Vykupitel trvale miluje věčného Otce i všechny lidi. Připomeňme si proto – a nejen v měsíci červnu – velikost Boží lásky k nám lidem, symbolizovanou Ježíšovým Srdcem. Srdcem, které miluje až k smrti a trpí, které se naplňuje radostí i bolestí, které prochází cestami lidí a ukazuje jim směr do nebe; srdce, které se řídí milosrdenstvím, které se stará o hříšníky i o spravedlivé.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, budiž naší spásou.

P. Josef Nerad

PŮVOD A SYMBOLIKA SVÁTKU
Úcta k božskému Srdci Páně se rozšířila zvláště od 17. století. Podnětem k tomu byla zjevení svaté Markéty Marii Alacoque (1674), ve kterých jí bylo dáno poznat lásku Ježíšova Srdce. Probodené srdce, ovinuté trním, s plameny a křížem, symbolizuje Ježíšovu nepodmíněnou lásku k člověku.

FOTBAL - TO JE HRA ANEB JAK HO HRAJÍ KNĚŽÍ

K fotbalovému utkání 31. května nastoupila na zdejším hřišti dvě mužstva kněží. Jedno z Čech, druhé z Moravy. Slavnostní výkop provedl P. Josef Nerad.

Zápas, do kterého nastoupila obě mužstva s odhodláním, se od počátku vyvíjel v neprospěch českých hráčů. Moravani měli během zápasu více ze hry a především se jim dařilo proměňovat šance. Zápas nakonec skončil vítězstvím Moravanů 6:2. Atmosféra byla velmi přátelská. Doufám, že se diváci dobře bavili a těšili se z pohledu na tolik mladých kněží, kteří se s radostí a humorem dokázali v blátě honit za míčem.

Po zápase se posilnili dobrým gulášem, uvařeným P. Josefem Neradem, trochu si popovídali a kapitáni obou týmů - Jan Böhm, farář ve Voticích a Pavel Fox Pacner, farář v Mutěnicích, nám odpověděli na několik otázek.

Jak jste byli spokojeni s výkonem svého mužstva? Neprojevila se na hráčích ta dlouhá zima?

KČ: Zima nás určitě poznamenala. Přibýlo trochu kil a zakulatili jsme se, ale já si vážím toho, že je to kamarádské, ohleduplné a není to hrubé, jako to na fotbalech bývá. To se mi líbí a v tom nás zima nepoškodila.

KM: S výkonem svého mužstva jsem moc spokojen. Hlavně proto, že

jsme se setkali v nejlepším a nejpočetnějším složení.

**Kolik let už takto hrajete? Koli-
krát do roka?**

KČ: Máme jarní i podzimní kolo. Dnes to byl devátý zápas, takže začínáme pátý ročník. První utkání se odhrálo na jaře 2006 v Příbyslavi. Letošní podzimní zápas bude v Mutěnicích na Moravě. Místo bylo vybráno záměrně, bude u toho burčák.

KM: Jan Bleša, který tu dnes není, a Libor Buček jsou iniciátoři toho, že se už pět let setkáváme. Příští klání bude u nás v Mutěnicích 18. října a už se moc těším.

Jak vznikl tento nápad? Nebyl za tím zakopáním si ještě jiný úmysl?

KČ: Určitě. Ten prvotní úmysl byl, abychom se scházeli, a podle mužské mentality k tomu musí být nějaký důvod a fotbal se nabízí jako nejlepší. Hrávali jsme ho už v semináři, tak jsme jen oprášili kopačky a vyběhli na hřiště.

KM: Hlavním cílem bylo, abychom se setkali. A poněvadž jsme hráli kopanou už v semináři, stal se důvodem našich setkání fotbal.

Hraje některý z kněžích kopanou v místě, kde působí?

KČ: Já hraju SK Svoboda Ratměřice, je to ta nejnižší skupina IV. B. Podobně Libor Buček hraje za nějakou vesnici u Klenčí. Jinak už nevím, ale řada lidí hraje malou kopanou.

KM: Vím pouze o jednom. Jaroslav Kníchel, nejlepší hráč. Je teď vojenským kaplanem v Praze, ale hraje každý víkend v nějaké vesničce v olomoucké diecézi tu nejnižší soutěž.

Jak se vám líbí v Janovicích?

KČ: Mně se moc líbí budova Komunitního centra a především na mě působí kostel sv. Jiljí. Také lidé, které jsem zde potkal, jsou milí a přátelší.

KM: Líbí se mi tady moc. Celé Posázaví. Před dvěma roky jsem tady byl s kamarády na výletě na kolech a před rokem zase s mládeží, také na kolech, jsme jeli Posázaví. Spali jsme v Sázavě u kláštera, bylo to moc hezké.

Děkujeme za rozhovor a hezky prožité odpoledne a přejeme další, tak potřebná setkání.

Utkání sledoval reportér Radia Proglas. Na dotaz P. Kamila, jestli už nějaký zápas komentoval a jak se mu líbí v Janovicích, odpověděl,

že je to druhé utkání, které sledoval. První bylo na podzim loňského roku. Tuto práci dělá rád, protože sám rád sportuje a tato tematika v Radiu Proglas zatím chyběla. Během hry byly 3 telefonické vstupy o aktuálním stavu utkání. Další článek bude na webu radia. Ve středu 2. 6. po 22. hodině proběhne příspěvek ve vysílání pro mládež.

MH

Z ČEHO VYCHÁZÍME A KAM SMĚŘUJEME

Při příležitosti konání poutní slavnosti sv. Anny v Sudějově se uskuteční v sobotu 31. 7. 2010 ve 14:00 hod. a večer ve 21:00 hod. před románsko-gotickým kostelem sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích taneční představení pod názvem: **Legenda o svaté Anně. Jak tento nový tvůrčí projekt vznikala popsala jeho autorka Jája Trojanová.**

Čas od času je dobré položit si v každé lidské činnosti otázku: „Z čeho vycházíme a kam směřujeme?“ V ZUŠ Sedlčany si ji klademe často a rádi. V této době vnímáme proměny času, které volají už dlouho po proměnách přístupů k tvořivosti. Svou tradicí, aktivitami, způsobem práce a komunikací s okolním světem přesahujeme hranici uzavřeného školního společenství a stáváme se v našem městě společenstvím komunitním. A to nejen díky tomu, že překlenujeme poměrně značnou věkovou vzdálenost jednotlivých aktérů, ale i tím, že svými aktivitami

neoslovujeme pouze své „blízké“ (kamarády, rodiče apod.), ale i společenství širší. Tak je tomu i v současném celoročním projektu Legenda o sv. Anně. Vstupují do něj děti a studenti z oboru literárně-dramatického, tanečního, výtvarného, hudebního a také další dospělí, jako jsou kolegové pedagogové výtvarníci, hudebníci, tanečnice. Ti mohou přinést práci nové impulsy. Jde o propojení profesionálů a laiků, dokonce i z řad rodičů. Tento projekt ožívuje staré hluboké téma nejen jako hru pro sebe, ale i svět okolo. Vycházíme ze zasunutých hodnot, které byly dříve častými náměty k tvořivosti. V posledních několika letech vybíráme témata právě z oblasti mýtů, pověstí, pohádek, legend a Bible.

Jak takový nápad vlastně vznikl? Setkání s tématy z Bible je pro většinu populace zkušeností výjimečnou. Uvědomili jsme si, že se vždy po nějakém převratném období zdá, že to nebo ono zanikne. Je tedy potřeba, aby se našel někdo, kdo by vdechnul nový život a znovuobjevil mnohdy skomírající předmět lidské činnosti. A protože se snažíme vcítit do lidské duše, která stále a vždy bude mít

touhu nasávat moudrost, krásu a povzbuzení, zvolily (Vendula Dědová - choreografie, Jája Trojanová – scénář, dramaturgie) jsme ke ztvárnění legendu o svaté Anně. Náš způsob práce nejen s dětskou skupinou je osobitý. Zásadní je respektování dětí, studentů a ostatních aktérů jako spoluvůrců, vkládáme důvěru v tvořivý potenciál každého, zároveň i vědomí, že jako vedoucí projektu nabízíme další cesty a posunujeme realizaci dál. V určitých fázích předáváme inspirativní podklady vedoucí pěveckého souboru (Vladimíra Severová), výtvarnicím (Vladimíra Křenková), hudebníkům (Jarmila Vlčková) a hudební skupině Repete (Miloš Jelen, Jiří Junek, Martin Švejda), kteří s námi legendu spoluvytváří. Zásada je, aby se udržovala cesta spolupráce, společného hledání a otevřené komunikace. Cítíme společné vědomí hodnot, zároveň cílevědomost při dané tvorbě. Věříme, že budou – li se děti na takovýchto projektech podílet, budou to právě ony, kdo bude jednou pokračovat v předávání hodnot, v předávání kulturního bohatství.

K představení se váží výtvarné dílny a výstava jednotlivých etap naší cesty za konečným tvarem (fotografie, pozvánky, výtvarné artefakty, popis tvorby). Plánovaná vystoupení 27. 5. 2010 v Sedlčanech, 29. 5. ve skanzenu na Vysokém Chlumci u Sedlčan a 27. 6. na Svaté Hoře u Příbrami jsou završena poutí do kostela sv. Anny v Sudějově.

KOŠICE

Vážení farníci, mnohý z vás si jistě všiml právě probíhající rekonstrukce kostela Narození Panny Marie v Košicích. Jelikož se jedná v naší farnosti o záležitost do jisté míry výjimečnou, dovoluji mi krátké představení tohoto projektu.

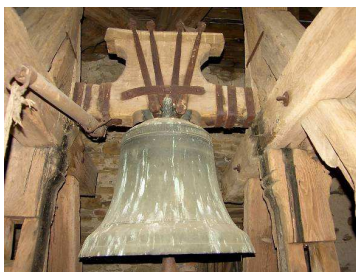
Kostel v Košicích je významnou historickou památkou. Jde o pozoruhodnou, v jádře **raně gotickou stavbu**. Z původního kostela je dochována obdélná loď a pravouhlý presbytář, patrně včetně křížové klenby.

Mimořádná je západní **věž kostela** (pevnostního charakteru), jejíž výstavbu datuje letopočet **na pozdně gotickém hrotitém portálu do roku 1563**. Věž má křížově klenuté podvěží a valeně klenuté patro, přístupné portálem z kruchty. Třetí podlaží věže bylo původně oddělené a přístupné pouze po žebříkovém schodišti zvenčí – toto patro poskytovalo velice kvalitní prostor pro útočiště či úschovu cenností v dobách ohrožení. Věž byla upravena někdy v období baroka, kdy byla patrně snížena do dnešní podoby, byla rozšířena okna, proražen nový vstup na půdu a věž získala novou střechu. Poslední velká přestavba kostela proběhla ve 20. letech 19. století, kdy byla přistavěna sakristie a celý kostel byl nově zastřešen.

Jedním z nejvýznamnějších prvků kostela jsou **starobylé zvony**, pocházející pravděpodobně ještě z předchozí zvonice. Podle vyjádření kampanologa NPÚ Ing. Petra Vá-

chy „se jedná o významnou památku českého zvonářství, která má zásadní význam pro poznání vztahů mezi zvonářskými dílnami v 2. pol. 15. stol.“

Zvony jsou dva, oba z dílny významného kutnohorského zvonáře **Ondřeje Ptáčka**. První pochází z roku 1492 a je opatřen na horním okraji nápisem velkým typem ptáčkovské minuskule: „ANNO DOMINI M CCCCXIII“

HEC CAMPANA FUSA EST AD LAudem ET HONOREM DEI PER MAGISTRUM ANDREAM DICTVM PTACZEK“ (roku 1492 byl tento zvon odlit ke cti a slávě boží mistrem Ondřejem, zvaným Ptáček).

Druhý zvon je ještě starší, z roku 1475, a kromě podobného latinského nápisu s odlišnou datací je navíc zdoben rostlinnými motivy a **nese úryvky svatováclavského chorálu ve staročeštině**: „SWATI NASS WACLAWE WIWODO CZESKI ZEMIE KNIEZIE NASS PROS ZANI BOHA SWATEHO DVCHA KRISTEISON SPOMOCIT MI TWE ZADAMY“ .

Podstatou dlouholetého problému byl havarijný stav kostela. Krovová konstrukce byla silně poškoze-

ná měkkou hnilobou a dřevokaznou houbou, docházelo k zatékání a postupnému narušování statiky zdiva, hrozilo uvolnění římsy. Zvony jsou vytlučené a zvon z roku 1475 vlivem vytlučení praskl. Z tohoto důvodu byl ze strany památkové péče zákaz jejich používání.

Na základě těchto skutečností byl **již v roce 1998 zpracován Ing. Ri-
nešem projekt** na rekonstrukci věže kostela, v roce 1999 bylo vydáno stavební povolení a následně byla podepsána smlouva o dílo na opravu věže s postupným víceletým plněním podle dotací z národního rozpočtu. Z celého díla byla provedena pouze oprava zvonové stolice v hodnotě 50 tis. Žádné další žádosti o dotace nebyly bohužel úspěšné. Z důvodu značného pokročení hniloby a zhoršení havarijního stavu došlo **v roce 2008 k přehodnocení původní stavební dokumentace Ing. Leošem Udatným. Vznikl tak nový projekt** a následně bylo vydáno rozhodnutí Městského úřadu Uhřetřevské Janovice, odboru životního prostředí a výstavby, o změně stavby před dokončením.

V tomtéž roce se naskytla příležitost využít podpory Ministerstva zemědělství, které skrze Státní zemědělský a intervenční fond spravuje **Program rozvoje venkova, financovaný z fondů EU**. V rámci tohoto programu jsou podporovány investice do kulturního dědictví v obcích do 500 obyvatel. Při zvažování výběru památky, kterou by naše farnost zařadila do žádosti v tomto

programu, byl vzhledem k dlouho trvajícimu výše popsanému neutěšenému stavu a limitujícím kritériím programu vybrán právě kostel v Košicích. Této žádosti pak předcházela ještě první fáze, kdy bylo požádáno z téhož zdroje prostřednictvím občanského sdružení Lípa pro venkov (MAS) se sídlem ve Zbraslavicích, které je rovněž správcem těchto finančních prostředků na regionální úrovni.

Obě žádosti byly úspěšné a v letošním roce tak začíná celková rekonstrukce kostela v Košicích. **První fáze**, která začala v dubnu a která se týká věže, zahrnuje **výměnu krovu a střešního pláště, obnovu žaluziových okenic a vnitřních schodišť** tak, aby mohly být do budoucna zpřístupněny zvony. Tato etapa by měla skončit nejpozději v srpnu 2010 a její **celkový objem je 1,45 mil Kč (dotace 1,1 mil Kč)**.

V září 2010 by pak měla začít druhá navazující etapa. V této době bude kostel uzavřen a budou prováděny práce zahrnující **vybudování odsoušecího kanálu a odvodnění, zajištění statiky zdiva, rekonstrukce střechy loďi kostela, restaurování zvonů, obnovu fasád a interiéru kostela**. Dále budou v rámci revitalizace památky umístěny před kostel infopanely a odkazy na nedalekou cyklotrasu. Tato akce bude prováděna v **celkovém objemu cca 5,8 mil. Kč** (probíhá poptávkové řízení) **s přiznanou dotací 5,2 mil Kč**.

Pravidlo, že nikdy není nic zadarmo, platí i v tomto případě a ze zá-

sad programu vyplývá **nutnost spolupodílu na obou akcích v celkové výši 950 tis. Kč.** V současnosti probíhají jednání o možných příspěvcích jednotlivých zainteresovaných obcí a podnikatelských subjektů. Pokud by měl někdo další zájem přispět na obnovu tohoto ojedinělého mariánského kostela v naší farnosti, rádi poskytneme bližší informace či prohlídku stavby. Každopádně si dovoluujeme požádat Vás o pomoc formou modlitby nebo vzpomínky za zdar akce.

Na závěr zbývá dodat, že není v žádném případě prvotní snahou vytvářet velkolepá díla a megalomanské akce. Tento projekt vychází z logiky poskytovatele peněz a zatímco státní prostředky z programu Záchranu kulturního dědictví (v naší farnosti se jedná přes deset let trvající obnovy kostelů v Sudějově, Drahozubicích a konventu v Zásnukách) počítají s postoupnou opravou při minimální každoroční spoluúčasti farnosti 10 % z ceny díla, v případě prostředků z EU na obnovu venkova je prioritou provést v krátkém časovém úseku co možná nejkomplexnější opravu památky se zviditelněním kulturního dědictví našich předků. Takto velké a zásadní opravy se v minulosti podle dobových zápisů prováděly na kostelích zhruba v periodě jednoho sta let. V tomto případě již poněkud přetahujeme.

Mgr. Dušan Šustek,
stavební technik kolínského vikariátu
a košický farník

VSTUP SVATÉHO ALOISE K JEZUITŮM (4. část)

3. listopadu roku 1585 se Alois rozloučil s příbuzným, večer pak s rodiči. Padl před nimi na kolena a prosil o požehnání. Druhý den ráno se odebral do Říma. Při vstupu na loď mu kdosi řekl: „*Rudolf je myslím velice rád, že se stal vaším nástupcem v markrabství.*“ Alois odpověděl: „*Jistě se tak neraduje, že bude mým nástupcem, jako se já raduji, že jsem se markrabství odřekl.*“

Když přijel do Říma, ubytoval se v paláci svého strýce Scipia Gonzaga. Po odpočinku spěchal k P. Klaudiu Akvavivovi, generálu Tovaryšstva Ježíšova, jenž bydlel v al Gesú. Našel jej v zahradě, hned se před ním vrhl na kolena a prosil o přijetí. To P. Klaudia velice dojalo. Alois mu podal dopis od svého otce, který zněl: „*Nejslovutnější a nejdůstojnější Pane! Mně nejvzácnější! Poněvadž jsem dříve pokládal za svou povinnost svému synovi, donu Aloisovi, ihned nedovolit, aby do tohoto svatého řádu vstoupil, obávaje se, aby snad v úmyslu nebyl vrtkavým pro jeho neveliké stáří, nyní, když se mi zdá, že jsem se už dosti přesvědčil, že ho Pán Bůh náš volá, nejen že se mi nevidělo mu zbraňovat, nebo s povolením, o které mne vždycky velice snažně prosil, odkládat, nýbrž chťeje mu býti po vůli, s velikou radostí a uspokojením ho Vaší veledůstojnosti posílám, doufa*

je, že mu budete daleko lepším otcem než já. Nic zvláštního pro jeho osobu nežádám. Jenom Vás, nejdůstojnější pane, ujišťuji, že Vám dávám svůj nejdražší na světě poklad a svou největší naději na zachování svého rodu; nyní doufám na příště v modlitby tohoto svého syna a Vaší veledůstojnosti. Poručím se přízni Vaší veledůstojnosti a prosím milého Pána o milosti, kterých si žádat ráčíte. Psáno V Mantui dne 3. listopadu r. 1585. Vaší slovutnosti a veledůstojnosti nejoddanější sluha kníže markrabě kastiglionký.“

Pak se vrátil ke svému strýci. Před přijetím do noviciátu navštěvoval kostely a dokonce si došel pro požehnání ke sv. Otcovi Sixtovi V. Úředníci ho hned pustili, neboť ho pokládali za neobyčejného člověka, ba za pravý zázrak. Při samotném setkání papeži políbil nohy a odevzdal mu dopis od svého otce. Oba spolu hovořili o řeholním životě. Po Aloisově odchodu papež prohlásil: „*Tento mládenec bude velikou ozdobou Tovaryšstva Ježíšova.*“

Konečně nastal ten vytoužený den, tedy 25. listopadu 1585, kdy

vstoupil přešťastný Alois do noviciátu. Od této chvíle se mu stala sv. panna a mučednice Kateřina jeho osobní patronkou. Když ho novicmistr a rektor kláštera P. Jan Křtitel Pescatore vedl do jeho cely, Alois zvolal slovy Ž 131,14: „*Tu jest odpočinek můj na věky, zde přebývat budu, neboť jsem si jej vyvolil.*“

Alois si nepřál žádné úlevy pro sebe, vše s ochotou a radostí plnil. Od samého počátku noviciátu trávil svůj čas v tichosti, mlčením, skromností, rozjímáním. Ničím se od ostatních noviců nechtěl lišit. Přál si být jeden z nich. Jednou se mu dostavil do duše nepokoj. Slyšel vnitřní hlas: „*Co si s tebou Tovaryšstvo počne?*“ Nepokoj zaplašil modlitbou. Svůj vnitřní soulad dokázal zachovat i po zprávě, že jeho otec zemřel. Měl radost, že může opravdověji se modlit - Otče náš! Svě matce napsal: *Nejjasnější Paní! Matko v Kristu vysoce vážená!*

Pokoj Krista budiž s Vámi! Smrt mého pana otce byla pro mne na okamžik velice bolestná. Byl jsem všecek zkormoucený. Když jsem se však bolesti, na kterou má lidská přirozenost právo, poddal, ulevilo mi. Ted' mohu se i radovat při pomýšlení, že mám příčinu opravdu Pána našeho nazývat otcem a jemu za to děkovat, že ho, jakož v jeho neskončené milosrdenství doufat lze, do radostí nebeských přijati ráčil. Se svatou odevzdaností a duchovní radostí poddejme se vůli božské velebnosti. Tím končím a prosím Vás o Vaše požehnání. V Římě, v dubnu

1586. Vaší Jasnosti nejoddanější syn v Kristu, Alois Gonzaga z Tovaryšstva Ježíšova.“

Další prací, kterou v noviciátu konal, byla péče o nemocné v nemocnicích. Zpočátku ze zápalu, z pohledu na hnís a krev se mu dělalo mdlo, Vše ale s láskou překonal.

Pokračování v příštím čísle

Marta Moravcová

VÍKENDOVKA PRO DĚTI

V naší farnosti se již podruhé v tomto školním roce uskutečnila víkendovka pro děti a jejich rodiče. Prožili jsme na faře (v Komunitním centru sv. Jiljí) společný víkend od pátku 23. dubna do neděle 25. dubna 2010. V sobotu jsme vyrazili na výlet. Kam, co a jak, to pro vás napsala Anička Šustková.

- Společně na hradě Český Šternberk s panem Zdeňkem Šternberkem.
- V Bělkozlech na koních
- Šťastně jsme doputovali k sv. Prokopu na Sázavu

8
 Děti jsme v 9:30 u Uhlířských
 Janovicích. Na nádraží. Čísli tam:
 Mašínovi - Klodovi - Banderkovi -
 a další.
 Jelo so pús: Ledičho a kam jsme
 přešli a jeli do **CESKÉHO**
ŠTERNBERKA kde jsme viděli
 pňaky. A povídaly s panem
 hraběm. Tu jsme se podívali
 do kladomoray (která měla 60
 stadií.) Z **Českého Šternberka**
 jsme šli směrem na Sázavu. A po
 cestě jsme hráli hru. A zastavili jsme
 se u **BĚLOKOZLECA** kde jsme se
 povozili na koních a pohostily
 jsme se. A vyrazili jsme na příd
 oni nás pak došli. Zabloudili jsme
 u les. Čísli jsme do žarošického
 kláštera sv. **PROKOPA**. Kde jsme
 dohráli hru. Boudali o sv. Prokopovi.
 A hledali poklad.

U vlaku jsme zpívali. A konečně
 jsme došli k **domu**. Leželo se mi
 spíše sluníčko, šli přes lesy a hráli
 hru.

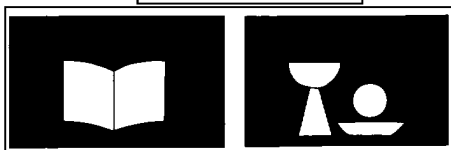

SLAVÍME MŠI SVATOU SLOUPEČEK NEJEN PRO DĚTI A RODIČE

Části mše svaté

Každá slavnost potřebuje mít svůj důstojný rámeček. Také slavnost mše svaté má svůj řád, ustálený průběh. Rámeček mše svaté uzavírají části: **vstupní obřady** a **závěrečné obřady**. Dvě hlavní části mše svaté jsou **bohoslužba slova** a **bohoslužba oběti**. V **bohoslužbě slova** je u nás Ježíš přítomen ve svém **slově**. V **bohoslužbě oběti** je Ježíš u nás v **chlebu a vínu**.

Vstupní obřady

Závěrečné obřady

Když přijdeš do kostela omočíš si prst v kropence a přezehnáš se znamením kříže.

Ve jménu Otce

i Syna

i Ducha

svatého

Které věci ti v kostele připomínají křest? Určitě je najdeš. Správnou odpověď přineseš v neděli 27. 6. do sakristie. Tři správné odpovědi budou vylosovány a odměněny.

ZVEME VÁS OZMAMUJEME

- Milí farníci v sobotu 26. června 2010 se uskuteční **setkání farníků naší uhlířskojanovické farnosti**. Setkání proběhne v Košicích. V 17 h v sále bývalého pohostinství shlédneme divadelní představení dětí O dvanácti měsíčkách a poté na farní zahradě společně pobudeme u táboráku.

- Na konci školního roku **25. - 27. června 2010 proběhne víkendovka pro děti**. Sejdeme se v pátek v 17 h v KC sv. Jiljí. V sobotu dopoledne se zúčastníme Janovických slavností a po jistě dobrém obědě vyrazíme pěšky do Košic. Odpoledne se můžeme těšit na divadlo a večer na farní oheň a pečení buřtů. Přespíme ve stanech na farní zahradě. V neděli dopoledne nás čeká spousta her. Víkendovka bude zakončena společnou mší sv. ve 12:00 h v místním kostele Narození Panny Marie. Účast, prosím, oznamte do středy 23. 6..

- Od neděle 11. 7. do soboty 17. 7. 2010 se uskuteční společně s kolínskou farností **letní tábor pro děti**. Místo pobytu bude zámucký klášter. Z naší farnosti se zúčastní 8 dětí.

- Při příležitosti svátku sv. Anny se v sobotu 31. 7. 2010 v poutním areálu kostela sv. Anny v Sudějově ve 14:00 h a před kostelem sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích v 21:00 h uskuteční taneční vystoupení s názvem: **Legenda o svaté Anně**.

- Při příležitosti svátku sv. Jiljí přijal pozvání do naší farnosti převor břevnovského kláštera **P. Prokop Siostrzonek OSB**. V neděli 29. 8. bude v 16:00 h v kostele sv. Jiljí sloužit mši svatou. Po mši svaté v 17:00 h se plánuje koncert vážné hudby.

- Finanční příspěvky na obnovu kostela Narození Panny Marie v Košicích je možné zasílat na účet u ČS na číslo 2062563369/0800 nebo předat přímo faráři farnosti P. Josefu Neradovi. Na přijaté dary bude vystaveno potvrzení pro daňové úlevy.

ROZPIS POUTNÍCH SLAVNOSTÍ V LÉTĚ

UHLÍŘSKÉ JANOVICE	kostel svatého Aloise	PO 21. 6. v 18:00 NE 27. 6. v 8:00
ČESTÍN	kostel Petra a Pavla	ÚT 29. 6. v 18:00 NE 4. 7. v 10:00
SUDĚJOV	kostel sv. Anny	PO 26. 7. v 10:00 SO 31. 7. v 10:00 NE 1. 8. v 8:30 a v 10:30
UHLÍŘSKÉ JANOVICE (není mše sv. v hlavním kostele sv. Aloise)	kostel svatého s. Jiljí	NE 29. 8. v 16:00 ST 1. 9. v 18:00
KOŠICE	kostel Narození Panny Marie	ST 8. 9. v 16:00 NE 12. 9. v 12:00

VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA

UHLÍŘSKÉ JANOVICE	kostel svatého Aloise	NE 5. 9. v 8:00 PO 6. 9. v 18:00
-------------------	-----------------------	-------------------------------------

Každý čtvrtek ráno v 8:00 h modlitba breviáře v KC sv. Jiljí.

Vydáno: 13. 6. 2010 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice
 Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,
 285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com
www.farnostjanovice.cz
 IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800
 P. Josef Nerad, tel.: 606 683 690, e-mail: neradjosef@seznam.cz
 P. Kamil Vrzal, tel.: 728 775 536, e-mail: doncamillo@centrum.cz
 P. Václav Nekolný, tel.: 321 796 177, Zásmyky

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 19. 9. 2010

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.